

"Tenim mig milió de voluntaris"

Josep Lluís Cleries, gerent de l'Institut Català del Voluntariat (Incavol), parla en aquesta conversa del moment que viu la iniciativa social catalana.

Incavol és un organisme, dependent de la Generalitat de Catalunya, que té per objectiu de promoure el voluntariat en tots els àmbits. Aquest Institut va arribar a molta gent a través del programa de TV3 *Tothom per tothom*. Però la seva tasca no consisteix tan sols a fer conèixer l'associacionisme als futurs voluntaris, també assessora les entitats i els dona suport.

—Quin és l'objectiu de les Jornades d'Associacionisme i Voluntariat, els dies 14 i 15 a Barcelona?

—L'any passat, Incavol va creure que era important de saber quina és la realitat del voluntariat. Per això hem tingut contacte directe amb el teixit associatiu del país i hem fet uns grups sectorials amb els quals hem reflexionat sobre la realitat actual, les necessitats que hi ha, etc. En total són setze grups sectorials, des dels diversos àmbits del voluntariat social (gent gran, disminuïts, malalts...) fins al voluntariat cultural, cívic, juvenil, etc. I hem volgut emmarcar les

conclusions d'aquesta reflexió en unes jornades d'Associacionisme i Voluntariat. L'objectiu és de fer una radiografia de la realitat que tenim i estudiar les respostes que cal donar a les seves necessitats: formació, millora dels recursos humans i tècnics de les associacions, etcètera. Alhora, les conclusions dels grups de treball de les Jornades es complementaran amb unes ponències sobre els temes més punyents que afecten el teixit associatiu i el voluntariat a casa nostra. I tot això en el marc del Dia Internacional del Voluntari que, tot i ser un dia de celebració, de festa i de reconeixement del voluntariat, volem que tingui també un aspecte de reflexió.

—El dia 16 és el dia Internacional del Voluntariat i es concedirà el Premi al Voluntariat. Què premia aquest guardó?

—És el segon any consecutiu que es convoca. Ha tingut molt bona acollida i s'hi ha presentat molta gent. L'objectiu és de premiar projectes de promoció del

voluntariat, i per tant els diners que s'hi destinen no premien pas el passat, sinó el futur. El premi en metàl·lic serveix per a posar en marxa un projecte concret. Es tracta d'incentivar les associacions perquè facin projectes i es puguin realitzar, siguin d'àmbit nacional, siguin d'àmbit local. Per exemple, l'any passat va guanyar l'organització juvenil Hora-3, per un pro-

jecte de camps de treball amb gent marginada, i la Taula de Joves Comtal, per un projecte de rehabilitació de pisos del Raval en males condicions.

—La resposta als incendis d'aquest estiu podria ser un exemple del caràcter del voluntariat català?

—Sí, i a més molt representatiu, perquè hi va participar gent de tota mena que va respondre a una situació d'urgència com aquella.

—Quina importància té la formació en el voluntariat?

—La formació hi és vital. Hi ha una frase del doctor Corbella que faig servir molt, que diu: "el voluntari és aquella persona capaç de metabolitzar l'angoixa". El voluntari a vegades viu situacions difícils, i per això ha de tenir una formació adequada que li permeti de fer les coses ben fetes. En allò que fa ha de ser, diguem-ne, un bon professional. I ha de ser un bon complement per a les persones assa-

llariades del seu àmbit (treballadors socials, etc). No és tan important que hi hagi molts voluntaris, sinó que siguin de qualitat. Abans es creia que n'hi havia prou amb la bona fe, però no és cert, també calen certes característiques per a assumir cada tasca.

—Com valoren l'experiència de *Tothom per tothom*?

—A nosaltres ens semblava important que a la televisió hi hagués algun espai que promogués el voluntariat i que li donés reconeixement públic. Durant dos anys, a *Tothom per tothom* s'han presentat tres entitats cada mes i s'ha donat la possibilitat a les persones interessades perquè poguessin trucar i oferir-se com a voluntàries. Enguany s'han ofert unes 1.600 persones. Per tant, la valorem molt positivament, perquè s'ha pogut explicar què és el voluntariat i valors com la solidaritat o la generositat al conjunt de la societat catalana.

Agnès Rotger

"No n'hi ha prou amb tenir bona fe per ser voluntari."

jecte de camps de treball amb gent marginada, i la Taula de Joves Comtal, per un projecte de rehabilitació de pisos del Raval en males condicions.

—Els catalans són oberts al voluntariat?

—Sí, hi ha molta bona disposició. A Catalunya tenim mig milió de persones que fan voluntariat: 300.000 fan un voluntariat continuat, compromeses d'una manera estable en una associació, i unes 200.000 responen a campanyes puntuals. Hi ha 28.000 entitats de voluntariat en sentit ampli. Això demostra que tenim un país amb qualitat humana, amb gent sensible que, en resposta als problemes i a les mancances del ciutadà, vol sentir-se protagonista d'un món millor, d'una societat més justa i solidària. També cal dir que aquesta actitud del ciutadà, que se sent membre de la comunitat i que no és indiferent a les situacions problemàtiques, és molt bona per a fer avançar una societat democràtica. És la resposta de la gent per